

Llindes de Puigcercós

Borredà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Parròquia de Sant Esteve de Comià, masia de Puigcercós, 08619-Borredà
Emplaçament Exterior i interior de la masia de Puigcercós (Km. 24 de la ctra. BP 4654, pista a mà dreta , 1 km)

Coordenades:

Latitud: 42.13629
Longitud: 2.0472
UTM Est (X): 421260
UTM Nord (Y): 4665348

Classificació

Número de fitxa 08024 - 110
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 006A00028
Fitxes associades:
[Puigcercós](#)
[Sala de Puigcercós](#)
Autoria de la fitxa C. Sellés, R. Serra, P. Cascante
Data de registre de la fitxa: dc., 01/12/2004 - 01:00

Descripció

La masia de Puigcercós, documentada des del s. XII és una gran construcció ampliada en diferents etapes; les llindes de l'exterior i de l'interior de la masia permeten documentar, de manera molt fidel, les diferents ampliacions a partir de principis del s. XVI. Destaquen per què només porten gravades les dates i excepcionalment aquestes van acompanyades d'alguna inscripció i/o del signe de la creu. A l'interior de la casa hi ha llindes de portes amb les dates 1612, ,1666 i 1709 acompanyant a la frase "Johanes Puigcercos me fecit". A l'exterior les dates de les llindes són: 1688, 1788. 1862, 1885 i 1955.

Història

Puigcercós és una de les masies més antigues i importants del terme municipal de Borredà. Documentada des del s. XIII, formava part de la parròquia de Sant Esteve de Comià i era domini del monestir de Ripoll. L'any 1427 Constança de Puigcercós es casava en segones núpcies i Miquel de Sant Miquel, de la parròquia de Vilada, i els capítols matrimonials reflecteixen la importància del mas, la transmissió patrimonial als fills del primer matrimoni i el reconeixement de la senyoria del monestir de Ripoll. Des del s. XIII fins a l'actualitat la masia ha passat d'hereu a hereu, conservant sempre el mateix cognom.

D'entre els últims hereus destaca Josep Puigcercós i Boatella, pare de 25 fills, i que durant la Primera Guerra Carlina comanda i sufragà una partida de carlins que es va mantenir molt activa en aquesta zona i a diferents contrades veïnes; el pretendent carlí li concedí el títol de Comte de Camporrells.

Bibliografia

CABANA, Ramon (1994: 18-20) "La riera de Merlès. Una història humana", a L'Erol nº 44, Berga
DE CAMPS I ARBOIX , J. i CATALÀ ROCA, F.(1973 : 68-69) "Les cases pairals catalanes", Barcelona
SERRA, R. (et al.) (1991). Guia d'art del Berguedà, Berga.
VINYETA, R. (1978)."Sant Jaume de Frontanyà i l'Alta Vall del Riu Merlès". Torelló
VV.AA. (1990) Borredà, Col·lecció Els Llibres de l'Àmbit, Àmbit de Recerques del Berguedà, Berga
VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, vol.5, Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

